

TÉGED FIGYELLEK.

Téged figyellek társam, s lázas ajkam
Öreg csodákat mond és mormol,
Veled születtem fájdalomból
S veled tipródom itt a földi bajban.

Te vagy, te vagy. Te mindég az vagy s más vagy,
Akit figyeltem, fojtva néztem,
Szavakkal bővöltem s igéztem,
Tenéked szóltam s mindenki másnak.

Tenéked szóltam: rejtezett okosság
Törvénye tördel, dönget minket
S csorgatja eggyé könnyeinket
A csillagokkal csendülő magosság.

Jaj, emberek vagyunk mégis, riadtam
Reád és romló életemre;
Arcod fektettem két kezembe
És sirdogáltam érted és miattam.

Téged siratlak, bárki légy, akárhol,
Tenéked szólok: nézz meg engem,
Teérted bújtam és remegtem
És hangom téged gyógyít és varázsol.

Téged, ki vélem élsz, akárki: ember!
Ki vélem nősz és vélem buzdulsz,
Könnyemmel sírsz, véremmel pusztulsz
S együtt bolyongunk minden rejtelemmel.

Mert bús titok, hogy élünk, bús varázs ez:
Tenéked szólok s mindenki másnak,
Szavamra kardos angyalok vigyáznak
S minden szavamból tündöklő parázs lesz.
(Páris.)

HORVÁTH BÉLA.